

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516201422
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8516201422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcov: 1/ Slovenská republika, zastúpená: Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom Búdková 36, Bratislava, 2/ H. X., rod. G., na neznámom mieste, 3/ C. G., na neznámom mieste, 4/ E. O., na neznámom mieste, 5/ C. G., rod. P., na neznámom mieste, 6/ C. G., na neznámom mieste, 7/ H. G., na neznámom mieste, 8/ F. J., na neznámom mieste, 9/ E. J., na neznámom mieste, 10/ H. J., na neznámom mieste, 11/ B. H., rod. J., na neznámom mieste, 12/ C. F., rod. G., na neznámom mieste, 13/ B. R., rod. G., na neznámom mieste, 14/ E. G., na neznámom mieste, 15/ H. G., na neznámom mieste, 16/ C. J., na neznámom mieste, 17/ H. G., na neznámom mieste, 18/ H. P., rod. B., na neznámom mieste, 19/ E. J., na neznámom mieste, 20/ Y. J., na neznámom mieste, 21/ C. J., na neznámom mieste, 22/ H. F., rod. L., na neznámom mieste, 23/ H. P., rod. F., na neznámom mieste, 24/ F. J., na neznámom mieste, 25/ Y. Y., na neznámom mieste, 26/ E. P., na neznámom mieste, 27/ H. P., na neznámom mieste, 28/ E. Y., na neznámom mieste, 29/ C. Y., rod. E., na neznámom mieste, 30/ E. Y., na neznámom mieste, 31/ E. J., na neznámom mieste, 32/ H. P., rod. Y., na neznámom mieste, 33/ Y. Y., na neznámom mieste, 34/ Y. L., na neznámom mieste, 35/ H. L., na neznámom mieste, 36/ H. L., na neznámom mieste, 37/ P. L., na neznámom mieste, 38/ V. B., rod. P., na neznámom mieste, 39/ E. B., na neznámom mieste, 40/ V. B., na neznámom mieste, 41/ E. B., na neznámom mieste, 42/ F. B., na neznámom mieste, 43/ J. X., na neznámom mieste, 44/ C. B., na neznámom mieste, 45/ H. F., rod. B., na neznámom mieste, 46/ C. G., rod. B., na neznámom mieste, 47/ E. G. (E.), na neznámom mieste, 48/ H. B., rod. B., na neznámom mieste, 49/ H. J., rod. Y., na neznámom mieste, 50/ H. B., rod. P., na neznámom mieste, 51/ B. Y., rod. Y., na neznámom mieste, 52/ C. H., na neznámom mieste, 53/ H. H., rod. P., na neznámom mieste, 54/ B. Y. - P., rod. G., na neznámom mieste, 55/ H. H., na neznámom mieste, 56/ C. H., na neznámom mieste, 57/ C. H., na neznámom mieste, 58/ H. H., na neznámom mieste, 59/ Y. D., na neznámom mieste, 60/ H. G., na neznámom mieste, 61/ E. G., na neznámom mieste, žalobcovia v 2. - 61. rade zastúpení: Slovenský pozemkový fond, IČO: 17 335 345, so sídlom Búdková 36, Bratislava proti žalovanému: Obec Ľubotín, IČO: 00 330 035, so sídlom Na rovni 302/12, Ľubotín, práv. zast. JUDr. Michalom Dicom, advokátom Advokátskej kancelária, 17. novembra 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 05.12.2024 č. k. 7C/42/2016-787, takto jednohlasne

rozhodol:

I. M e n í rozsudok vo výroku I. tak, že žalobu zamietá.

II. Potvrďuje rozsudok vo výroku III. o zamietnutí žaloby vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade a vo výroku IV. o trovách konania medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným.

III. Žalovaný m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v 1. rade v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

IV. Žalovanému vo vzťahu k žalobcom v 2. - 61. rade n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd z a s t a v u j e konanie voči žalobcom v: 2. rade H. X., rod. G., 3. rade C. G., 4. rade E. O., 5. rade C. G., rod. P., 6. rade C. G., 7. rade H. G., 8. rade F. J., 9. rade E. J., 10. rade H. J., 11. rade B. H., rod. J., 12. rade C. F., rod. G., 13. rade B. R., rod. G., 14. rade E. G., 15. rade H. G., 16. rade C. J., 17. rade H. G., 18. rade H. P., rod. B., 19. rade E. J., 20. rade Y. J., 21. rade C. J., 22. rade H. F., rod. L., 23. rade H. P., rod. F., 24. rade F. J., 25. rade Y. Y., 26. rade E. P., 27. rade H. P., 28. rade E. Y., 29. rade C. Y., rod. E., 30. rade E. Y., 31. rade E. J., 32. rade H. P., rod. Y., 33. rade Y. Y., 34. rade Y. L., 35. rade H. L., 36. rade H. L., 37. rade P. L., 38. rade V. B., rod. P., 39. rade E. B., 40. rade V. B., 41. rade E. B., 42. rade F. B., 43. rade J. X., 44. rade C. B., 45. rade H. F., rod. B., 46. rade C. G., rod. B., 47. rade E. G. (E.), 48. rade H. B., rod. B., 49. rade H. J., rod. Y., 50. rade H. B., rod. P., 51. rade B. Y., rod. Y., 52. rade C. H., 53. rade H. H., rod. P., 54. rade B. Y. - P., rod. G., 55. rade H. H., v 56. rade C. H., v 57. rade C. H., v 58. rade H. H., v 59. rade Y. D., v 60. rade H. G., v 61. rade E. G..

II. Žiadna zo sporových strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania v časti, v ktorej bolo konanie vo vzťahu žalobcov v 2. - 61. rade voči žalovanému zastavené.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania voči žalobcovi v 1. rade v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.“

2. Rozhodnutie odôvodnil zistením, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom, parcelám reg. F. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X v k. ú. V., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXX/XXXX, vyhotoviteľom A. s. r. o. z časti pozemkov, parcely F. č. XXXX a č. XXXX, zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. V.. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že vyššie opísané nehnuteľnosti v minulosti tvorili židovský majetok, zapísaný v Pozemnoknižných zápisniciach č. XX, XX a XX, k. ú. H., ktorý bol skonfiškovaný. Ako vyplýva z obsahu Pozemnoknižných zápisníc č. XX, XX a XX, k. ú. H. (č. l. 194 až 205 spisu) v závere uvedených Pozemnoknižných zápisníc sa nachádza poznámka, cit.: „Nehuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/47 Sb.“, resp. cit.: „Povereníctvo pôdohospodárstva v L. zamýšľa prevziať všetky nehnuteľnosti, majetok je predmetom revízie podľa zákona č. 162/1947 Sb. v znení zákona č. 44/48 Sb.“ Vzhľadom na poznámky v Pozemnoknižných zápisniciach uvedené, že „Povereníctvo zamýšľa prevziať nehnuteľnosti...“, súd sa obrátil na Okresný úrad R. V., katastrálny odbor so žiadosťou o podanie informácie, či z príslušných listinných dokumentov je možné zistiť, či pôvodne zapísané pozemky v Pozemnoknižných zápisniciach č. XX, XX a XX, k. ú. H. boli následne pridelené konkrétnym pridelencom alebo či bola prevedená správa k nim na „socialistickú organizáciu“. Okresný úrad R. V., katastrálny odbor listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil súdu, že katastrálny odbor neeviduje zápis k nehnuteľnostiam v Pozemnoknižnej zápisnici XX, XX a XX na základe prídelových listín pridelencom podľa § 8 z. č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy v znení vyhlášky č. 145/1948 Sb., ani zápis správy na „socialistickú organizáciu“. Preto ak žalobca v 1. rade tvrdí, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pôvodne zapísaných v Pozemnoknižných zápisniciach č. XX, XX a XX, k. ú. H. na základe ustanovení z. č. 142/1947 Sb., k tomu súd uviedol, že v zmysle zákona č. 142/1947 Sb. (s poukazom na § 17 citovaného zákona) a súvisiacich zákonov č. 215/1919 Sb. (záborový zákon) a č. 329/1920 Sb. (zákon náhradový), bolo úmyslom štátu síce odňať pozemky patriace pôvodným pozemnoknižným vlastníkom, avšak k reálnemu odňatiu pôdy nikdy nedošlo, nakoľko v tom čase platil pre Pozemkovú knihu intabulačný princíp a k právnomu prevzatiu, teda k nadobudnutiu vlastníctva k zabratému majetku štátu by došlo až následne, keď na návrh pozemkového úradu by súd vykonal vklad vlastníckeho práva štátu do Pozemkovej knihy tak, ako to vyplýva z § 26 záborového zákona, k čomu však v posudzovanej veci nedošlo.

3. V tomto smere súd podporne poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 6Cdo/84/2010 z 30.11.2011, v ktorom sa riešila obdobná otázka, či poznámka zamýšľaného prevzatia v príslušnej Pozemnoknižnej vložke, pokiaľ sa týkala všetkého majetku je poznámkou vyvlastnenia, pokiaľ zabratý majetok nebol štátom podržaný pre účely všeobecne prospešné. Najvyšší súd v citovanom uznesení vyslovil, že u pozemkov, ktoré neboli zo záberu týmto rozhodnutím prepustené, ani sa nenachádza

v Pozemnoknižnej vložke zápis o ich prídele (vklade) novému vlastníkovi, ani zápis formou vkladu vlastníckeho práva pre štát, sama poznámka o zábere a zamýšľanom prevzatí nehnuteľností, nemá účinky prechodu vlastníctva na štát, ani k právnemu prevzatiu, t. j. k nadobudnutiu vlastníctva, k zabranému majetku štátom podľa z. č. 215/1919 Sb. Dochádza k tomu až vkladom vlastníckeho práva pre štát na návrh pozemkového úradu v zmysle § 26 z. č. 329/1920 Sb. Ak teda v prejednávanej veci bolo v Pozemkových knihách na Pozemnoknižných vložkách č. XX, XX a XX, k. ú. H. poznamenané iba zamýšľané prevzatie, malo to podľa vtedajšej judikatúry iba evidenčný význam a nemalo to samo o sebe žiadny vplyv na trvanie vlastníckeho práva. Keďže neexistuje žiadne správne rozhodnutie o prevzatí (vklade) sporných nehnuteľností štátom, dotknuté nehnuteľnosti nikdy do vlastníctva štátu neprešli, a preto žalobca v 1. rade nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie. Keďže žalobca v 1. rade nie je vlastníkom nehnuteľností, ktorých určenia vlastníckeho práva sa v predmetnom konaní domáha, súd vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade žalobu zamietol (výrok III. rozsudku) pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 1. rade.

4. Žalobca v 1. rade v konaní zároveň vystupuje aj ako zástupca nezistených neznámych vlastníkov, ktorých v žalobe označil ako žalobcov v 2. až 61. rade. Títo boli pred žalovanými zapísaní ako podieloví spoluvlastníci k pozemkom, parcelám F. č. XXX/X a XXX, vedených na LV č. X, k. ú. V.. Na základe schváleného projektu pozemkových úprav v k. ú. V., pozemkom, parcelám reg. F. č. XXX/X a F. č. XXX zodpovedajú parcely v súčasnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. V., a to okrem iných aj parcely F. č. XXXX, F. č. XXXX, ktoré sú predmetom konania. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v žalobe označené subjekty v 2. až 61. rade sú fyzické, známe osoby a nejde o nezistených vlastníkov. Ide o právnych predchodcov občanov obce V., ktorí už dávno zomreli a ich právni nástupcovia sú známi. V bodoch 35 až 45 rozsudku súd prvej inštancie vychádzajúc z listinných dôkazov uzavrel, že žalobcovia v 2. až 61. rade nie sú neznámymi, resp. nezistenými vlastníkmi sporných nehnuteľností, nakoľko už dávno zomreli a po nich sú známi dedičia. Preto nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v 1. rade, že žalobcovia v 2. až 61. rade sú nezistení vlastníci nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, nakoľko u týchto existujú známi dedičia. Z výpovede zástupcu žalovaného, starostu obce A.. P. mal súd za preukázané, že právni nástupcovia pôvodných vlastníkov (označených v žalobe ako žalobcovia v 2. až 61. rade) v roku XXXX, keď sa v obci rozpracoval územný plán a na sporných nehnuteľnostiach bola naplánovaná individuálna bytová výstavba, boli uzročení o územných plánoch obce, vedeli, že na sporných nehnuteľnostiach bude IBV, súhlasili s tým, vzdali sa svojho vlastníckeho práva v prospech obce. Obec je na LV č. XXXX, k. ú. V. v súčasnosti vedená ako vlastníci sporných nehnuteľností titulom vydržania v rámci ROEP, pričom žalobcovia v 2. až 61. rade nie sú osobami neznámymi, či osobami na neznámom mieste, nakoľko ide o právnych predchodcov, t. j. starých rodičov, prarodičov, občanov obce V., ktorí už v súčasnosti nežijú a títo nežili ani v čase podania žaloby na súd. Keďže u žalobcov v 2. až 61. rade, teda už v čase začatia konania absentuje spôsobilosť byť účastníkom konania, z dôvodu existencie neodstrániteľnej vady konania, t. j. chýbajúcej procesnej subjektivity, súd konanie vo vzťahu k žalobcom v 2. až 61. rade v zmysle ust. § 62 CSP zastavil.

5. O trovách konania v časti, v ktorej súd zastavil konanie vo vzťahu žalobcov v 2. až 61. rade voči žalovanému súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 257 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. O nároku na náhradu trov konania vo vzťahu žalobcu v 1. rade a žalovaného rozhodol súd v súlade s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v 1. rade v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Uviedli, že žalobcovia v 2. až 61. rade vystupujú v konaní ako tzv. nezistení vlastníci, a preto pokiaľ ide o procesnú subjektivitu nezisteného vlastníka, je potrebné mať na zreteli osobitné procesné postavenie tohto subjektu. Žalobcovia v 2. až 61. rade boli zaradení medzi tzv. nezistených vlastníkov (bol im priznaný status nezisteného vlastníka ako subjektu sui generis) v rámci konania ROEP v k. ú. V. podľa z. č. 180/1995 Z. z., predtým aj podľa údajov zjednodušeného Registra pôvodného stavu podľa z. č. 330/1991 Zb. Na základe schváleného Registra (rozhodnutia o schválení ROEP v k. ú. V.) boli žalobcovia v 2. až 61. rade vedení ako nezistení vlastníci, zapísaní do katastra nehnuteľností na príslušné listy vlastníctva a tento stav platil aj v čase vydania rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v R. V. č. j. XXXX/XXXX/Lu/XXX/CA zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorého žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti do vlastníctva. Rovnako žalobcovia v 2. až 61. rade vystupovali ako nezistení vlastníci aj v konaní o pozemkových úpravách v k. ú. V. podľa z. č. 330/1991 Zb., ktorú skutočnosť preukázali predložením výpisu z Registra pôvodného stavu na mená uvedených

žalobcov. Tento stav platil aj v čase podania predmetnej žaloby na súd. Aj podľa súčasných údajov katastra nehnuteľností sú žalobcovia v 2. až 61. rade evidovaní v katastri nehnuteľností ako nezistení vlastníci, čo znamená, že nezistení vlastníci vo všetkých katastrálnych územiach SR majú svojich právnych predchodcov, resp. právnych nástupcov v príslušných obciach. Ide o fyzické, resp. právnické osoby, ktoré sú zapísané do katastra nehnuteľností bez bližších identifikačných údajov. Zastúpenie nezistených vlastníkov zo strany žalobcu v 1. rade je viazané na právnu skutočnosť „nezistenia“, t. j. absencia identifikačných údajov, inak spojených s osobou zisteného vlastníka. Pokiaľ teda vlastník pozemku nie je identifikovaný požadovanými identifikačnými údajmi, má potom postavenie nezisteného vlastníka, ktorého žalobca v 1. rade je oprávnený zastupovať. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/31/2018 zo dňa 15.04.2019, rovnako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/238/2021 zo dňa 28.02.2022 a na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/32/2019, sp. zn. 15Co/237/2016 a sp. zn. 16Co/180/2018. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku s nárokom štátu vôbec nezaoberal a nijako neodôvodnil zamietnutiu žaloby, a preto je rozsudok nepreskúmateľný. Vychádzajúc z Pozemnoknižných zápisov č. XX, XX a XX, k. ú. H., nehnuteľnosti zapísané v uvedených Pozemnoknižných zápisniciach podliehali súpisu podľa vládneho nariadenia č. 147/1939 Slovenského zákonníka o súpise poľnohospodárskych nehnuteľností vo vlastníctve židov, keďže vlastníctvom tohto majetku boli židia, o čom svedčia zápisy pod B6 Pozemnoknižnej zápisnice č. XX, k. ú. H. pod L. v Pozemnoknižnej zápisnici č. XX, k. ú. H. a pod L v Pozemnoknižnej zápisnici č. XX, k. ú. H.. Na základe z. č. 210/1940 Slovenského zákonníka, ktorým bola vtedajšia vláda zmocnená, aby urobila opatrenia vo veciach arizácie, bolo vydané vládne nariadenie č. 198/1941 Slovenského zákonníka. Uvedené nariadenie bolo súčasťou právneho poriadku platného na území bývalého Slovenského štátu. Podľa § 150 ods. 1 nariadenia č. 198/1941 Slovenského zákonníka, poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve židov a židovských združení sa stanú dňom, ktorý určí Štátny pozemkový úrad vyhláškou v úradných novinách, vlastníctvom Slovenského štátu. Uvedenou vyhláškou bola vyhláška Štátneho pozemkového úradu č. 231/1942, v zmysle ktorej všetky poľnohospodárske nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky, na ktoré sa vzťahuje § 150 nariadenia č. 198/1941 Slovenského zákonníka, pokiaľ sa ešte nestali vlastníctvom Slovenského štátu, stanú sa vlastníctvom Slovenského štátu dňom XX.XX.XXXX. Ostatný nehnuteľný majetok židov a židovských združení sa stal vlastníctvom Slovenského štátu podľa § 191 nariadenia č. 198/1941, a to dňom XX.XX.XXXX (vyhl. č. 238/1941 Slovenského zákonníka). Išlo o prechod vlastníctva na štát ex lege a knihovný zápis mal len deklaratórny charakter. Práva a záväzky bývalého Slovenského štátu prešli po oslobodení na Československú republiku. Teda právnym dôvodom vzniku vlastníckeho práva v prospech žalobcu v 1. rade k sporným nehnuteľnostiam bol v daný zákon, konkrétne nariadením č. 198/1941 Slovenského zákonníka. Vykonaním knihového poriadku sa už existujúcim právam len priznávala verejná publicita. V danom prípade sa postupom podľa zákona č. 142/1947 Sb., potvrdzovalo vlastnícke právo štátu k nehnuteľnostiam zapísaným v Pozemnoknižnej zápisnici č. XX, XX a XX, k. ú. H., ktoré prešli do vlastníctva štátu už na základe nariadenia č. 198/1941 Slovenského zákonníka. V povojnovom období aj vzhľadom na právne povedomie aké existovalo v tom čase, bol bežný stav, že došlo k zosúladovaniu zápisov vlastníckych práv na základe viacerých právnych predpisov (titulov). Pokiaľ ide o otázku, či sporné pozemky boli pridelené konkrétnym prídelcom alebo či bola prevedená správa k tomuto majetku na nejakú „socialistickú organizáciu“, odvolateľ poukazuje na to, že predmetom pridelenia nehnuteľností, konkrétnym osobám mohol byť len majetok, ktorý štát mal vo svojom vlastníctve. Na preukázanie vlastníctva štátu v danom prípade nie je rozhodujúce, či tento majetok bol pridelený konkrétnym osobám, podstatné je, či štátu svedčí vlastnícke právo k predmetnému majetku na základe nadobúdacieho titulu. Pokiaľ ale majetok nebol pridelený konkrétnym osobám, to neznamena, že tento majetok nebol vo vlastníctve štátu. Odvolateľ má za to, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil ak v časti zastavil konanie z dôvodu nedostatku procesnej subjektivity žalobcov v 2. až 61. rade a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v 1. rade. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznať náhradu trov konania. S podaným odvolaním sa nestotožňuje, má za to, že odvolanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu a stranám sporu neboli známe a mohli by prispieť k iným právnym záverom. Z obsahu podaného odvolania vyplýva záver, že súd prvej inštancie nerozhodol správne, ak sa riadil zrušujúcim uznesením odvolacieho súdu. Žalovaný má za to, že žalobca v odvolaní prezentuje len svoje závery a nepreukázal, nesplnil závery, ktoré pre neho vyplývali zo zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z. z., ďalej len „CSP“) po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania mu predchádzajúcemu, viazaný dôvodmi a rozsahom podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku III. a vo výroku IV. ako vecne správny potvrdiť. Vo výroku I. je potrebné rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a rozhodnúť o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcov v 2. až 61. rade k žalovanému. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ale vec nesprávne právne posúdil. Pretože na vec sa vzťahujú právne predpisy, ktoré pri doterajšom rozhodnutí použité neboli a sú pre rozhodnutie v predmetnej veci rozhodujúce, a aby nedošlo k prekvapivému rozhodnutiu, odvolací súd v zmysle § 382 CSP vyzval strany sporu, aby sa vyjadrili k možnej aplikácii ust. § 8 ods. 1 písm. c), d), § 13, § 16 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 2 z. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom a § 78 ods. 1, 2 CSP o nerozlučnom spoločenstve.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení na výzvu súdu podľa § 382 CSP uviedol, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva, a preto v danom prípade každý zo žalobcov je vo vzťahu k svojmu spoluvlastníckemu podielu samostatným subjektom konania. Nezistení vlastníci majú rovnaké právne postavenie ako známi vlastníci. Každý z týchto nezistených vlastníkov je k svojmu spoluvlastníckemu podielu na sporných pozemkoch samostatným vlastníkom a práva a povinnosti žalobcov ako spoločenstva, nie sú nerozlučné. Žiaden osobitný (špeciálny) predpis nevyžaduje pre úspech v spore o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na nehnuteľnosti nútené spoločenstvo pri nezistených vlastníkoch. Pokiaľ sa uplatňuje na základe určovacej žaloby vlastnícke právo k určitému podielu na konkrétnej nehnuteľnosti, nemusia byť žalovaní všetci podielovní spoluvlastníci danej nehnuteľnosti, len ten spoluvlastník, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania. Rovnako ak sa len niektorí spoluvlastníci domáhajú určovacou žalobou voči žalovanému svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, k určitým spoluvlastníckym podielom (nie celku), nemusia byť žalobcami všetci podielovní spoluvlastníci, teda aj tí, ktorých podielov sa žaloba netýka. V tejto súvislosti žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.10.2010 sp. zn. 3Cdo/51/2009, v ktorom sa uvádza: „V konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je pasívne legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania nemôže mať na ich právne pomery žiaden vplyv, t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie ich práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Rozsudok sa teda nemusí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 91 ods. 2 O.s.p.).“ Rovnaký právny názor je uvedený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.07.2020 sp. zn. 13Co/1/2020. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu v starej Ľubovni sp. zn. 5C/146/2014 zo dňa 12.11.2018, kde predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva k parcelám k. ú. Z., kde žalobca v 1. rade v konaní zastupoval nezistených vlastníkov, ktorí sa domáhali určenia vlastníctva k parcelám nie v celosti, ale len k určitým spoluvlastníckym podielom. Súd prvej inštancie vo veci meritorne rozhodol, teda určil vlastníctvo nezistených vlastníkov ku konkrétnym spoluvlastníckym podielom na sporných parcelách. O žiadne nútené spoločenstvo v danom prípade nešlo. Rozsudok súdu prvej inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/45/2019 zo dňa 30.05.2019. K otázke prechodu tzv. židovského majetku na štát ex lege, žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.09.2012, sp. zn. 6Co/206/2011 (viď str. 4 rozsudku), kde odvolací súd mal za preukázané, že ak na základe právneho poriadku platného na území bývalého Slovenského štátu (nariadenie vlády 198/1941 Sl. z., z. č. 210/1940 Sl. z. a ďalšie) došlo k odňatiu vlastníctva nehnuteľností bývalým pozemnoknižným vlastníkom, ktorí boli židia, potom vlastníctvo k nehnuteľnostiam prešlo zo zákona na Slovenský štát, a to bez pozemnoknižného zápisu, čo bolo v normách bývalého Slovenského štátu vyjadrené priamo tým, že prechod vlastníctva bol stanovený na určený deň. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel, napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení reagujúc na výzvu odvolacieho súdu podľa § 382 CSP uviedol, že návrh ROEP bol v súlade s ust. § 7 ods. 1 z. č. 180/1995 Z. z. uverejnený na verejné nahliadnutie v Obci V. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a všetkým známym vlastníkom bol doručený výpis z návrhu Registra o ich pozemkoch s poučením o možnosti podania námietok. Žalobca v 1. rade po doručení návrhu Registra v stanovenej lehote, ani po jej uplynutí žiadne námietky, ani pripomienky k návrhu Registra nepodal. Zo spisového materiálu je zrejmé, že aj keď Register bol už právoplatný, žalobca v 1. rade, ktorý

bol účastníkom konania, žiadne námietky, ani návrhy v tomto smere nemal. V tejto súvislosti sa žiada zdôrazniť, že už v čase vzniku vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech žalovanej Obce V., t. j. v roku XXXX, žalobca v 1. rade nebol aktívne legitimovaný na uplatnenie takéhoto práva ako realizoval podanou žalobou. Takéto oprávnenie mu vzniklo až na základe z. č. 571/2007 Z. z. z 25.10.2007, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb., čo je zrejmé z dôvodovej správy k tomuto zákonu. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na vyjadrenie k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie skutočnosti.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani ja neho zrušenie.

14. Podľa § 8 ods. 1 písm. c), d) z. č. 180/1995 Z. z., register sa skladá z určeného operátu, zo súboru ďalších geodetických informácií a zo súboru ďalších popisných informácií o pozemkoch a právnych vzťahoch k nim, najmä zo súpisu pozemkov, ktorých vlastníci je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe, súpisu pozemkov, ktorých vlastníci nie je známy.

15. Podľa § 13 z. č. 180/1995 Z. z., fond nakladá s pozemkami uvedenými v § 8 ods. 1 písm. c) a d), ktoré sa na základe registra zapíšu do katastra nehnuteľností (ďalej len „pozemok s nezisteným vlastníkom“), podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov obdobne postupuje správca, ak ide o lesné pozemky.

16. Podľa § 16 ods. 1 písm. b) z. č. 180/1995 Z. z., Fond nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov s pozemkami nezisteným vlastníkom.

17. Podľa § 16 ods. 2 z. č. 180/1995 Z. z., ak je potrebné, Fond v konaní pred súdom alebo pred orgánmi verejnej správy zastupuje vlastníkov pozemkov uvedených v ods. 1 písm. b), c); obdobne postupuje správca.

18. Predmetom konania je určenie vlastníckeho práva v prospech žalobcov k novovytvoreným pozemkom, parcelám reg. F. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXX/XXXX, vyhotoviteľom A. s. r. o. z častí pozemkov, parcely F. č. XXXX - ostatná plocha o výmere XX.XXX m² a F. č. XXXX - ostatná plocha o výmere X.XXX m², zapísaných na LV č. XXXX, k. ú. V. (ďalej len „sporné pozemky“). V konaní bolo preukázané, že sporné pozemky v minulosti tvorili židovský majetok, zapísaný v Pozemnoknižných zápisniciach (ďalej len „PKZ“) č. XX, XX a XX, k. ú. H. V závere uvedených PKZ sa nachádza poznámka, cit.: „Nehuteľnosti sú predmetom revízie podľa zákona č. 142/1947 Sb. o revízii prvej pozemkovej reformy“, resp. cit.: „Poverenctvo pôdohospodárstva v L. zamýšľa prevziať všetky nehnuteľnosti, majetok je predmetom revízie podľa zákona č. 162/1947 Sb. v znení zákona č. 44/1948 Sb., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o prvej pozemkovej reforme“ (viď č. I. 194 až 205 spisu). Keďže u uvedených pozemkov sa nenachádza v Pozemnoknižnej vložke zápis o ich prídele (vklade) novému vlastníkovi, ani zápis formou vkladu vlastníckeho práva pre štát, samotná poznámka o zamýšľanom prevzatí nehnuteľnosti nemá účinky prechodu vlastníctva na štát, ani k nadobudnutiu vlastníctva k zabranému majetku štátom podľa zákona č. 215/1919 Sb. Ak teda v prejednávanej veci bolo v PKZ č. XX, XX a XX, k. ú. H. poznamenané iba zamýšľané prevzatie nehnuteľnosti, uvedené malo iba evidenčný význam a nemalo samo o sebe žiaden vplyv na trvanie vlastníckeho práva. Keďže neexistuje žiadne správne rozhodnutie o prevzatí (vklade) nehnuteľnosti pôvodne zapísaných v PKZ č. XX, XX a XX, k. ú. H. štátom, sporné nehnuteľnosti nikdy do vlastníctva štátu neprešli a zostali naďalej vo vlastníctve pôvodných vlastníkov.

19. Pozemky pôvodne zapísané v Pozemnoknižnej zápisnici č. XX, k. ú. H. boli následne zapísané na LV č. XXX, k. ú. V. a ako výlučný vlastníci k nim bol vedený M. F., titulom zmluvy č. d. XXXX/XXXX, Z

XXX/XX - B. (č. I. 194 - 196 spisu). Pozemky pôvodne zapísané v PKZ č. XX, k. ú. H. boli následne zapísané na LV č. XXX, k. ú. V. a ako vlastníci k nim boli zapísaní P. R. v podiele X/X a P. R. v podiele X/X titulom zmluvy č. d. XXX, Z XXX/XX-ZRPS (č. I. 202 -205 spisu). Pozemky pôvodne zapísané v PKZ č. XX, k. ú. H. boli následne zapísané na LV č. XXX, k. ú. H. a ako podieloví spoluvlastníci k nim boli zapísaní M. F. v podiele X/X a R. P. v podiele X/X titulom zmluvy č. d. XXXX/XXXX, č. d. XXXX/XXXX, č. d. XXXX/XXXX, Z XXX/XXXX - K. - X/XX (č. I. 198 - 201 spisu).

20. Rozhodnutím Okresného úradu R. V. zo dňa XX.XX.XXXX č. XX/XXXXXX, reg. XX/XXXX bol schválený zjednodušený Register pôvodného stavu pre katastrálne územie V. (č. I. 671). V k. ú. V. boli vykonané pozemkové úpravy podľa z. č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradov, pozemkovom фонде a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a podľa z. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, ktorým predmetom boli aj sporné pozemky. Na základe schváleného projektu pozemkových úprav v k. ú. V., parcelám reg. F. č. XXX/X a XXX pôvodne vedených na LV č. 1, k. ú. V., zodpovedajú v súčasnosti parcely zapísané na LV č. XXXX, k. ú. V., okrem iných aj parcela F. č. XXXX a F. č. XXXX, ktoré sú predmetom konania. V priebehu ROEP k sporným pozemkom nadobudol vlastníctvo žalovaný, a to na základe rozhodnutia Okresného pozemkového úradu v R. V. č. j. XXXX/XXXXX/Lu/XXX/CA zo dňa XX.XX.XXXX, vydaného podľa § 11 z. č. 180/1995 Z. z. titulom vydržania. Podkladom rozhodnutia bol geometrický plán č. XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, overený pod č. XXX/XX dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorého boli sporné pozemky vytvorené z parcel reg. F. č. XXX/X o výmere XX.XXX m², druh pozemku orná pôda a F. č. XXX o výmere XX.XXX m², druh pozemku trvalý trávnatý porast v podiele X/X, zapísaných na LV č. X, k. ú. V. (č. I. 213 spisu).

21. Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v R. V. zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX/XXXXX-CA bol schválený podľa § 7 ods. 3 z. č. 180/1995 Z. z. Register obnovenej evidencie pozemkov (ďalej len „ROEP“) v k. ú. V., spracovaný zhotoviteľom H. Y. - geodet, XXX XX M. XXX (č. I. 665 spisu). Žalobcovia v 2. až 61. rade boli v rámci konania ROEP k. ú. V. zaradení medzi nezistených vlastníkov.

22. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, sporné parcely boli v čase začatia ROP, zapísané na LV č. X, k. ú. V. ako parcely F. č. XXX/X a F. č. XXX. V rámci ROP v k. ú. V. podľa z. č. 180/1995 Z. z., predtým aj podľa údajov zjednodušeného Registra pôvodného stavu - ZRPS podľa z. č. 330/1991 Zb., boli žalobcovia v 2. až 61. rade zaradení medzi tzv. nezistených vlastníkov. Na základe schváleného Registra boli žalobcovia v 2. až 61. rade ako nezistení vlastníci zapísaní do katastra nehnuteľností na príslušné listy vlastníctva a tento stav platil do vydania rozhodnutia Okresného pozemkového úradu v R. V., č. j. XXXX/XXXXX/Lu/XXX/CA zo dňa XX.XX.XXXX (vykonaného podľa § 11 z. č. 180/1995 Z. z.), na základe ktorého k sporným pozemkom nadobudol vlastníctvo žalovaný titulom vydržania.

23. Po schválení ROEP žalobca v 1. rade namietal nesprávnosť údajov v Registri odôvodňujúc, že pred súdom zastupuje neznámych vlastníkov v zmysle § 8 ods. 1 písm. c), d), § 13, § 16 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 2 z. č. 180/1995 Z. z. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci išlo podľa žaloby o zákonné zastúpenie nezistených vlastníkov (žalobcov v 2. až 61. rade) žalobcom v 1. rade. Preto sám žalobca v 1. rade nemôže v tomto spore vystupovať ako účastník konania (strana sporu), ale je iba zástupcom účastníkov (strany), teda subjektom odlišným od samotného účastníka. Inak povedané, žalobca v 1. rade nie je vlastníkom ani (spolu)vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým sa domáha určenia vlastníctva. Tento je iba správcom určitých spoluvlastníckych podielov, pričom sa jedná o zákonné zastúpenie. Súd o takomto zastúpení nerozhoduje a so Slovenským pozemkovým fondom koná ako so zákonným zástupcom. Slovenský pozemkový fond teda sám nie je účastníkom konania (stranou sporu), ale iba jeho zástupcom, teda ide o subjekt odlišný od samotného účastníka (strany sporu). Keďže štát, Slovenský pozemkový fond nikdy nebol a nie je (spolu)vlastníkom sporných nehnuteľností, nemôže byť v konaní ani aktívne vecne legitimovaný.

24. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, k postaveniu žalobcu v 1. rade - Slovenský pozemkový fond, odvolací súd zároveň uvádza, že tento nie je v spore aktívne vecne legitimovaný, a to ani s poukazom na ust. § 8 ods. 1 písm. c) a d), § 13, § 16 ods. 1 písm. b) a § 16 ods. 2 z. č. 180/1995 Z. z. Uvedený subjekt nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom nehnuteľností, ku ktorým sa žalobcovia v 2. až 61. rade domáhajú určenia vlastníctva. Tento vychádzajúc z vyššie citovaného zákonného ustanovenia je len správcom určitých spoluvlastníckych podielov, pričom sa jedná o zákonné zastúpenie. Súd o takomto zastúpení nerozhoduje a so Slovenským pozemkovým fondom koná len ako so zákonným zástupcom.

Slovenský pozemkový fond teda sám nie je účastníkom konania (stranou sporu), ale iba jeho zástupcom, teda ide o subjekt odlišný od samotného účastníka (strany sporu). Keďže Slovenský pozemkový fond nie je (spolu)vlastníkom sporných nehnuteľností, nemôže byť v konaní ani aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že štát, Slovenský pozemkový fond nikdy nebol vlastníkom sporných nehnuteľností, preto žalobca v 1. rade nemôže byť vlastníkom ani spoluvlastníkom sporných nehnuteľností. Preto v konaní nie je žalobca v 1. rade nositeľom aktívnej vecnej legitimácie. Dôvodom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v 1. rade je aj skutočnosť, že on sám nie je účastníkom konania (stranou sporu), ale je len zákonným zástupcom. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, ak žalobu žalobcu v 1. rade zamietol z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitimácie v konaní. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správny potvrdil (§ 387 CSP), vrátane správneho výroku o trovách konania (IV.).

25. Na základe judikatúry Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/31/2018 odvolací súd konštatuje, že pojem „nezistený vlastník“ je právna fikcia osoby, ktorej bola zákonom priznaná procesnoprávna subjektivita. Procesnoprávna subjektivita ja priznaná aj fyzickým osobám (nezisteným vlastníkom), u ktorých možno vzhľadom na dátum ich narodenia logicky predpokladať, že už nežijú (ich spôsobilosť mať práva a povinnosti zanikla). Zákon vytvorením fikcie ich pretransformoval do samostatného procesnoprávneho subjektu (nezisteného vlastníka), pri ktorom sa naďalej uvádza meno a priezvisko. Právna úprava vychádza z princípu, že procesnoprávna subjektivita je širšia ako hmotnoprávna, keďže podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti inak len ten, komu ju zákon priznáva. Fikcia nezisteného vlastníka umožňuje procesnoprávne zabezpečiť identitu vlastníckeho vzťahu ku konkrétnym nehnuteľnostiam a zachovať veľkosť spoluvlastníckych podielov zapísaných v katastri nehnuteľnosti. Súčasne umožňuje zabezpečovať procesnoprávnu existenciu nezisteného vlastníka ako subjektu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľnosti.

26. Právny vzťah zákonného zastúpenia nezisteného vlastníka Fondom vyžaduje procesnú subjektivitu u zástupcu i zastúpeného. Identita nezisteného vlastníka ako účastníka konania sa odvíja od jeho zápisu v katastri nehnuteľnosti. Pri označení nezisteného vlastníka ako účastníka konania je nevyhnutné vychádzať zo zápisu jeho označenia na LV v katastri nehnuteľností. Zákon presnú formu nepredpisuje. Obligačným údajom je nezistený vlastník a jeho zastúpenie Fondom. Fond pri zastupovaní nezisteného vlastníka musí postupovať s odbornou starostlivosťou.

27. Fikcia subjektivity nezisteného vlastníka trvá iba do okamihu, kedy nezisteného vlastníka možno na základe vykonaných dôkazov (spravidla rodné listy, úmrtne listy, prípadne ďalšie verejné listiny) jednoznačne identifikovať a konštatovať zistenie jeho subjektivity ako fyzickej osoby. V takom prípade dochádza k zmene právneho subjektu počas konania.

28. Ak má byť žaloba o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je úspešná, musia byť z procesného hľadiska splnené dve podmienky: 1) účastníci konania (strany sporu) musia mať vecnú legitimáciu, 2) žalobca musí mať na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musí zásadne prebiehať medzi všetkými zapísanými vlastníkami, resp. spoluvlastníkmi dotknutých pozemkov v katastri nehnuteľností alebo tými, ktorí sú preukázane a platne právnymi nástupcami zapísaných vlastníkov, pretože určovací výrok rozsudku má účinnosť iba vo vzťahu k účastníkom (stranám sporu) a nie aj voči tretím osobám.

29. Zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že H. L., žalobkyňa v 36. rade v žalobe označená ako neznáma vlastníčka bola narodená XX.XX.XXXX a zomrela XX.XX.XXXX (viď úmrtný list na č. I. 493). Po poručiteľke H. L., rod. L. sú dedičmi A. P., rod. L., rodné číslo XXXXXX/XXX a E. L., rodné číslo XXXXXX/XXX (č. I. 494 až 496 spisu). Uvedená skutočnosť nepochybne vyplýva z osvedčenia o dedičstve vedenom na notárskom úrade v R. V. pod sp. zn. XD/XXX/XXXX, G./XXX/XXXX.

30. Ďalej zo zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie odvolací súd zistil, že H. P., rod. B., v žalobe označená ako žalobkyňa v 18. rade ako nezistený vlastník bola matkou E. P., narodeného XX.XX.XXXX (viď rodný list na č. I. 521). Tento sa oženil s H. rod. Y., narodenou XX.XX.XXXX a ich manželstvo bolo uzatvorené XX.XX.XXXX (výpis z knihy manželstiev na č. I. 522). Ako vyplýva z rodného listu H. Y., narodenej XX.XX.XXXX, táto bola dcérou Y. Y., v žalobe označeného ako nezisteného vlastníka, žalobcu v 25. rade a C. Y., rod. B., v žalobe označenej ako nezistená vlastníčka, žalobkyňa

v 44. rade (č. I. 523 spisu). Z manželstva E. P., narodeného XX.XX.XXXX a H., rod. Y., narodenej XX.XX.XXXX, sa narodil syn E. P. dňa XX.XX.XXXX. E. P., narodený XX.XX.XXXX sa oženil s J. rod. L., narodenou XX.XX.XXXX a z ich manželstva pochádza syn E. P., narodený XX.XX.XXXX (č. I. 519 spisu), starosta obce V.. Za takejto dôkaznej situácie, keďže u žalobkyne v 36. rade existujú dedičia A. P., rod. L. a E. L. (viď osvedčenie o dedičstve na č. I. 494), u žalobkyne v 18. rade, u žalobcu v 25. rade a u žalobkyne v 44. rade (títo žalobcovia, vzhľadom na dátum ich narodenia sú už preukázateľne mŕtvi) aj po nich existuje minimálne jeden právny nástupca: E. P. (starosta obce), ktorý ako zástupca žalovaného listinnými dôkazmi preukázal vyššie uvedené skutočnosti len títo dedičia ako právni nástupcovia poručiteľov - žalobcov v 18., 25., 36. a 44. rade sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o určenie vlastníctva, resp., že spoluvlastnícke podiely patria do dedičstva. Vo vzťahu medzi žalobcami v 18., 25., 36. a 44. rade, resp. do úvahy prichádzajúcimi dedičmi a žalovaným, nejde o nezistených vlastníkov, ale o existujúce fyzické osoby, ktorá skutočnosť bola v priebehu konania preukázaná. Tým fikcia subjektivity nezisteného vlastníka trvala iba do okamihu, kedy nezistených vlastníkov žalobcov v 18., 25., 36. a 44. rade bolo možné na základe rodných listov, úmrtných listov, dedičských rozhodnutí a ďalších verejných listín identifikovať.

31. Pokiaľ ide o ostatných v žalobe uvádzaných žalobcov, z vykonaného dokazovania bolo preukázané, predovšetkým z lustrácie v Registri obyvateľstva Ministerstva vnútra SR, že aj ostatní žalobcovia sú z dôvodu dátumu ich narodenia už preukázateľne mŕtvi a existujú dedičia po poručiteľoch, ktorí v konaní nevystupovali ako účastníci konania. Uvedená skutočnosť vypýva z „Detailov vyhľadanej osoby“, v ktorých listinách pri označení jednotlivých žalobcov sú uvádzaní aj ich právni nástupcovia (č. I. 528 - 580). Uvedené zistenia vyplývajú aj z bodu 45 napadnutého rozsudku a korešpondujú s listinami na č. I. 528 až 580 spisu. Preto nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalobcu v 1. rade, že ide o nezistených vlastníkov, zastúpených žalobcom v 1. rade, ktorému zákonodarca priznal právnu subjektivitu vytvorením osobitného subjektu neznámeho, resp. nezisteného vlastníka, ktorý je vybavený procesnoprávnou subjektivitou. Keďže v priebehu konania bol preukázaný zánik fikcie subjektivity nezisteného vlastníka, ide o spor o aktíva dedičstva, a preto účinok rozsudku sa musí vzťahovať na všetkých do úvahy prichádzajúcich (spolu)vlastníkov, resp. ich dedičov, ktorí majú v konaní postavenie nerozlučných spoločníkov.

32. V právnej teórii i v súdnej praxi sa vo všeobecnosti rozlišuje spoločenstvo účastníkov dobrovoľné, či spoločenstvo nútené alebo spoločenstvo samostatné, či spoločenstvo nerozlučné; účasťenstvo pre každú vec potom vyplýva z povahy predmetu konania, ktorý spravidla vymedzuje hmotné (vecné), ale aj procesné právo a ktorému sa účastníci konania musia podriaďovať, ak chcú mať vo veci kladné meritórne rozhodnutie.

33. Podľa § 78 ods. 1, 2 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa ods. 1.

34. V súvislosti s núteným spoločenstvom potrebným pre kladné meritórne rozhodnutie v predmetnej veci, odvolací súd zastáva názor, že v zmysle ust. § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. K nadobudnutiu dedičstva poručiteľovým dedičom však nedochádza len na základe smrti poručiteľa. Právna úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva, predpokladá okrem iného, že dedičstvo po každom poručiteľovi musí byť súdom prejednané a rozhodnuté, že konanie o dedičstve sa začína i bez návrhu a že v konaní o dedičstve musí byť prejednaný tiež majetok, ktorý pri pôvodnom prejednaní a rozhodnutí dedičstva nebol známy (nebol zistený). V dobe od smrti poručiteľa až do potvrdenia dedičstva alebo vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, tu nemôže byť istota s akým výsledkom konania dedičstvo skončí, najmä kto sa stane poručiteľovým dedičom a ako bude vyporiadané dedičstvo medzi viacerými poručiteľovými dedičmi. Ak poručiteľ zanechal viacerých dedičov, prejavuje sa tento stav, aký tu vzniká v dobe od smrti poručiteľa až do vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, tiež ich vzájomných vzťahoch k majetku, patriacemu do dedičstva. Musí byť brané do úvahy, že vyporiadanie dedičov má síce účinky ku dňu smrti poručiteľa, ale že do vyporiadania právoplatným uznesením súdu nie je isté, ako budú ich práva a povinnosti k dedičstvu upravené. Uvedený osobitný vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku má okrem iného za následok, že až do vyporiadania dedičstva právoplatným uznesením súdu, sú dedičia považovaní za vlastníkov celého majetku patriaceho do dedičstva (všetkých vecí a majetkových práv poručiteľa) a že z právnych úkonov týkajúcich sa veci alebo majetkových práv patriacich do

dedičstva sú oprávnení a povinní voči iným osobám spoločne a nerozdielne, pričom ich dedičský podiel vyjadruje mieru, ako sa navzájom podieľajú na týchto právach a povinnostiach. V sporoch s inými osobami týkajúcich sa vecí alebo majetkových práv patriacich do dedičstva sa uvedený vzťah dedičov k poručiteľovmu majetku prejavuje tým, že majú postavenie nerozlučných spoločníkov, lebo ide o také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie v spore musí vzťahovať na všetkých dedičov. To platí nielen v prípade, že sa vykonáva vyporiadanie celého poručiteľovho majetku. Obdobne to platí aj vtedy, ak sa vyporiadanie dedičstva vykonáva dodatočne, pretože pôvodné konanie o dedičstve bolo zastavené z dôvodu, že poručiteľ nezanechal majetok alebo že zanechal majetok len nepatrnej hodnoty. Uvedené platí tiež vtedy, ak sa po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo pôvodné konanie o dedičstve skončené, objaví nejaký nový v pôvodnom dedičskom konaní neznámy poručiteľov majetok.

35. Výsledkami vykonaného dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie bolo nepochybne zistené, že po žalobkyni v 37. rade H. L., rod. L., zomrelej XX.XX.XXXX, existujú dedičia A. P., rod. L. a E. L. (viď osvedčenie o dedičstve na č. I. 494 spisu). U žalobkyne v 18. rade, u žalobcu v 25. rade a u žalobkyne v 44. rade (títo žalobcovia vzhľadom na dátum ich narodenia sú už preukázateľne mŕtvi), po týchto žalobcoch existuje minimálne dedič E. P. (starosta obce), ktorý ako zástupca žalovaného listinnými dôkazmi preukázanými na súde dokladoval na pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX jeho právny vzťah k uvedeným poručiteľom. E. P. je každopádne jedným z prichádzajúcich dedičov po poručiteľoch v 18., 25. a 44. rade a A. P., rod. L. a E. L. sú dedičmi po poručiteľke, žalobkyni v 36. rade. Aj ostatní žalobcovia, napr. žalobca v 20. rade Y. J., vychádzajúc z „Detailov vyhľadanej osoby“ (č. I. 528) sa narodil XX.XX.XXXX. Vzhľadom na dátum jeho narodenia je už preukázateľne mŕtvy, jeho dedičom je syn A. G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. A., F. - G. P., Ul. O. XXX/XX. Teda ide o existujúcu fyzickú osobu - dediča po žalobcovi v 20. rade. V konaniach, kde sa rieši spornosť dedičského práva, každopádne musia byť účastníkmi konania dedičia, pretože tu ide o nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1, 2 CSP. Účasť všetkých dedičov je nevyhnutná bez ohľadu na to, akí majú postoj k prípadnému vyriešeniu spornosti toho dedičského práva, teda či sa k spornej otázke stavajú odmietavo alebo vystupujú pasívne, alebo či vôbec nevystupujú (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/131/99). Keďže v predmetom konaní súd nekonal s existujúcimi dedičmi po poručiteľoch pôvodných žalobcov v 2. až 61. rade, uvedená skutočnosť samotná zakladá dôvod pre zamietnutie podanej žaloby. O nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 78 ods. 1, 2 CSP ide vtedy, keď z hľadiska hmotnoprávneho je predmetom konania právo alebo povinnosť nedielnej povahy a je potrebné, aby sa účinok rozsudku vzťahoval spoločne na všetkých účastníkov.

36. Za takéhoto stavu, keďže v priebehu konania výsledkami vykonaného dokazovania bol preukázaný zánik fikcie nezisteného vlastníka a výsledky vykonaného dokazovania svedčia inému okruhu sporových strán, bez ktorých by súčasná žaloba nemohla mať úspech, pričom právny zástupca žalobcu v 1. rade nijako nezareagoval na zmenu právneho subjektu počas konania, bolo potrebné z dôvodu nedostatku núteného spoločenstva na strane žalobcov žalobu zamietnuť a nie konanie medzi žalobcami v 2. až 61. rade vo vzťahu k žalovanému zastaviť v zmysle § 62 CSP pre nedostatok procesnej subjektivity žalobcov v 2. až 61. rade.

37. Keďže v predmetnom konaní účinok rozsudku sa musí vzťahovať na všetkých do úvahy pripadajúcich dedičov po pôvodných vlastníkoch, čím v konaní nebola splnená podmienka účasti účastníkov núteného spoločenstva, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. tak, že žalobu zamietol (§ 388 CSP).

38. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

39. O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému bol voči neúspešnému žalobcovi v 1. rade priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

40. O trovách prvoinštančného i odvolacieho konania medzi žalobcami v 2. až 61. rade a žalovaným odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 257 CSP. V prejednávanej veci žalobcovia

v 2. až 61. rade sú nežijúce osoby, preto súd ich nemohol zaviazať na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vo vzťahu k úspešnému žalovanému. Uvedenú skutočnosť odvolací súd považoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, a preto o náhrade trov konania medzi žalobcami v 2. až 61. rade a žalovaným rozhodol v zmysle § 257 CSP.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).